

Funktionærer. Jeg skal da berøre den tredie beklagelige Omstændighed ved denne Sag: Hvad har Følgen været af de Skridt, Ministeren i øvrigt har foretaget? Pakmester Pedersen er forflyttet fra København, hvor han havde Station, til Varde. Dette staar i Forbindelse med, hvad der ellers er foretaget mod Pakmester Pedersen. Hvorledes har dette virket, administrativt set? Det har temmelig sikkert været Ministerens Hensigt dermed at sætte en Skræk i Statsbanefunktionærerne lige over for de Lyster, de mulig kunde have til at stille sig op som Valgkandidater. Men hvorledes er denne Hensigt naaet? Jeg kan ikke undlade at pege paa, at Ministeren kun har naaet at gøre vedkommende Pakmester P. D. Pedersen til en Martyr mellem Jernbanens Arbejdere. Ministeren har naaet det stik modsatte af, hvad han ønskede. Jernbanefunktionærerne have — saa godt som det var dem muligt ved deres Organisation — ved Protestmøder og paa anden Maade tilkendegivet, at de ikke agtede at bøje sig for Ministerens Opfattelse, at de ikke vilde lade den Slags Lyster fare, at de tværtimod paa det bestemteste maatte fastholde deres Ret til at blive opstillede til Valg. Men endvidere er der det at bemærke, hvad ogsaa tidligere er blevet fremdraget her i Tinget, at Jernbanefunktionærerne ere meget misfornøjede med deres Lønningvilkkaar. De have ved given Lejlighed rent ud erklæret, at de ikke vilde vige tilbage for eventuelt at gaa til en Strejke, hvis deres Lønkrav ikke kunne vinde Fremme. Nu maatte det synes at være den højtærede Ministers Opgave at dulme denne Stemning hos Funktionærerne, men hvad gør Ministeren? Ved den Fremgangsmaade, jeg her har kritiseret, har Ministeren saa godt som sagt til Jernbanefunktionærerne: I ere uundværlige. Er det galt, naar Ministeren skal undvære en Pakmester, hvor pinende galt vilde det da ikke være, naar Ministeren blev stillet over for dette, at Jernbanefunktionærerne ikke vilde vige fra deres Krav? Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Optræden har været alt andet end hensigtsmæssig, og dernæst har hans Fremfærd bebyrdet Statskassen med en Udgift. Jeg skal herom oplyse, at i den almindelige Instruks for samtlige ved Statsbanerne ansatte er der en Bestemmelse om, hvilken Godtgørelse en Funktionær skal have, naar han flyttes fra en Station til en anden. Efter § 7 i denne Instruks vil Pakmester

Pedersen, der nu er forflyttet fra København til Varde, have Krav paa — og jeg tvivler ingenlunde om, at den højtærede Minister vil honorere dette Krav — at erholde 4 pCt. i Huslejegodtgørelse af sin pensionsgivende Løn, der er 1200 Kr. plus de kalkulerede Milepenge, der er 300 Kr., ialt 1,500 Kr., hvoraf 4 pCt. er 60 Kr. Endvidere vil han have Krav paa Dagpenge ved Forflyttelsen for 6 Dage à 4 Kr., det er 24 Kr., og fremdeles har han Krav paa en Erstatning ved Flytningen for det Tab, han lider derved, at han til sin nuværende Bopæl har lejet Lejlighed for længere Tid. Han maa selvfølgelig, naar han nu pludselig skal flytte, betale Husleje der for den kontraktmæssige Tid. Han har da Krav paa Huslejegodtgørelse i Henhold til § 7 i den nævnte Vedtægt paa 166 Kr. 60 Øre, og dette sammenlagt med de 24 Kr. og de 60 Kr. bliver en Godtgørelse af 250 Kr. 66 Øre, som han har Ret til at oppebære. Dog ikke nok hermed. Den Mand, der er flyttet fra Varde eller vil blive flyttet derfra til København i Pedersens Sted, vil sandsynligvis have et noget lignende Krav som Pakmester Pedersen, saa at man kan antage, at Statskassen ved denne Ministerens Fremfærd vil blive lænset for et Beløb af godt og vel 500 Kr. Det er vel ikke store Penge, men det er dog Penge, som burde have været sparede.

Summa summarum tillader jeg mig at sige om den foreliggende Sag, at Ministerens Adfærd, som den her er refereret, maa siges at være i Strid ikke alene med Valglovens Bestemmelser om Valgbarhed til Folketinget, men ogsaa i Strid med Grundlovens Bestemmelser og i Strid med den almindelige Vælgerbefolknings Ret til at opstille til Valg til Tinget dem, der opfylde Valglovens Betingelser. Endvidere maa der peges paa, at Ministerens Fremfærd bebyrder Statskassen med unødvendige Udgifter og maa siges at være alt andet end hensigtsmæssig. I Henhold her til tillader jeg mig at stille følgende Forespørgsel til den højtærede Minister:

Hvorledes bringer Ministeren sin Tilkendegivelse til Pakmester ved de danske Statsbaner P. D. Pedersen om, at det vil være uforeneligt med dennes Stilling som Pakmester at modtage Valg til Folketinget, i Overensstemmelse saavel med Borgernes ved Grundloven hjemlede almindelige Ret til at søge og modtage Valg til Rigsdagen som med den i Grundlovens § 56 indeholdte særlige Bestemmelse, og agter Mini-